

ایلا فیروزآبادی

مطالعه ای بر فواره ها

«سالک از عقل سرخ می پرسد چه کنم تا آن رنج بر من سهل بود؟

گفت: چشمه‌ی زندگی به دست آور»

برای من پروژه‌ی «فواره‌ها» پروژه‌ایست بدون پایان؛ بازتابی است از حرکت دَوْرانی و ماریچی و وصل و ادامہ‌ی حلقه‌ها در یکدیگر، که پایانی ندارد. به همین روی، ساختن این فواره‌ها این امکان را برایم فراهم کرده تا بتوانم آنها را از یک فرم به فرمی دیگر تغییر دهم، و بنا به شرایط محیطی و اجتماعی به ساخت متفاوتی از آنها بپردازم.

در ساخت این کارها از مدیوم و موادی مختلف، و تا میزانی با کیفیت‌های مادی متضاد، استفاده کرده‌ام. به عنوان مثال در مجسمه‌ها، از رزین سخت در کنار سرامیک شکننده، یا آلومینیوم صنعتی در کنار شیشه‌ی حساس، استفاده شده است.

این همجواری مواد، با وجود تفاوت‌های بسیار، چه بسا که پدیدآورنده‌ی نوعی هارمونی باشد از سخن گفتن شکوه و نابودی توأمان. بی‌گمان، بنا کردن شکنندگی بر بنیان استواری، تأکیدی است بر ملازمت و هم‌عنانی کیفیت‌های متضاد؛ شکنندگی استوار وجود، معلق میان آسمان و خاک، و این آب که چون چشمه از این حجم می‌جوشد و در این فاصله و تعلیق، در جریان است.

از مهره‌ی کوچک گردن تا تمامی اعضای بدن و ذهن، این تغییر و چرخش اتصال به چرخه‌ی هستی، سرچشمه‌ی حیات، به جزئی از چرخه در آمدن، فرو ریختن، نیست شدن و —در آنی— دوباره هست شدن، نیندیشیدن به انتها، حس زیبایی و جریان، ذرات و ریزش آب را در مسیر با تمامی تضادها و ملال‌هایش احساس کردن. این اشاره‌ایست به «بازگشت جاودانه‌ی همان».

ایلا فیروزآبادی

خرداد ۱۳۹۹

Ila Firouzabadi

Studies for the Fountains

"What shall I do to ease that agony, the wayfarer asked the red intellect.
Earn the fountain of life, he replied."

For me, the fountain series is an endless project, a reflection of a spiral movement connecting the links within a chain with no definite point of closure. These fountains provided me with an opportunity to construct and reconstruct a form according to the immediate social environment that I have been working in.

In these works, I used a wide range of materials and media with contrasting properties and characteristics. For instance, in the sculptures, hard resin is used in addition to delicate ceramic and casting aluminium along with fragile glass.

The juxtaposition of different materials results in a harmony which resonates with the process of creation and destruction. The foundation of the fragile upon the solid accentuates the inherent affinity of contrasting elements: the highly vulnerable adamantine inside, suspended between the earth and the sky, like a bulk through which water flows —a water spring, undetermined and deferred.

From the smallest vertebrae in the spine to the most complex body organ and the mind, everything is in a state of equilibrium with the cycle and the source of life, becoming part of the cycle and falling apart, passing away and coming to life, instantaneously. Embracing the beauty and the natural flow of the water that runs through its course with all the pain and the paradoxes that comes with it, heedless to the end. This is what is meant by "the eternal return of the same."

Ila Firouzabadi
June 2020